Formacja: W UWIELBIENIU

Cz. 3: Uwielbienie a Eucharystia

Rozważanie pierwsze
Bóg uwielbia jako pierwszy

„Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi".

Obrzędy wstępne, Mszał Rzymski

„To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie".

Mt 3,17

Eucharystia to spotkanie. Jego fundamentem jest nieskończona, bezwarunkowa, bezinteresowna, mądra miłość Boga do Ciebie. Już na początku Eucharystii Bóg oznajmia Tobie tę prawdę przez usta kapłana. Jeżeli jesteś na Eucharystii, to znaczy, że Bóg Cię na nią zaprosił osobiście, wezwał w swojej miłości. Z pewnością na ucztę zapraszasz osoby, które są dla Ciebie wyjątkowe. Eucharystia jest także ucztą, a skoro Bóg Cię na nią zaprasza, to znaczy, że jesteś dla Niego kimś bardzo bliskim. Jesteś Jego Przyjacielem, dlatego na Eucharystii masz prawo poczuć się kimś wyjątkowym. Uwielbienie rodzi uwielbienie. Zanim zaczniesz uwielbiać Boga, Bóg chce Cię przekonać, że to On pierwszy uwielbia Ciebie jako swoje arcydzieło.

O. Tomasz Nowak OP powiedział: „Myślisz, że to Ty Go uwielbiasz? To ON Ciebie uwielbia!". Ta piękna rzeczywistość realizuje się już u początku każdej Eucharystii. Bóg się Tobą zachwyca. On tak bardzo chce się z Tobą zjednoczyć, że daje siebie w Komunii Świętej. To może rodzić tylko uwielbienie.

- Jak dziś przeżywasz prawdę o tym, że Bóg Cię uwielbia w swojej miłości?
- Czy potrafisz spoglądać w taki sposób na siebie? Szczególnie wtedy, gdy wydaje Ci się, że zawodzisz Boga?
- Jak odpowiadasz na to, że Bóg patrzy na Ciebie jak na swoje arcydzieło?

Proś, abyś w Eucharystii mógł przeżyć nieskończoną miłość Boga do siebie. Wołaj, abyś potrafił ciągle patrzeć na siebie z perspektywy wzroku Boga. Jeśli dziś będziesz na Eucharystii, spróbuj ją przeżyć z głęboką świadomością bycia uwielbianym przez Boga.

Rozważenie drugie
Największy z cudów

„I przyszły do Niego wielkie tłumy, mając z sobą chromych, ułomnych, niewidomych, niemych i wielu innych, i położyli ich u nóg Jego, a On ich uzdrowił. Tłumy zdumiewały się widząc, że niemi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, niewidomi widzą. I **wielbiły Boga Izraela**".

Mt 15,30-31

„Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – rzekł do paralityka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łoże i idź do domu!». On wstał, wziął zaraz swoje łoże i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieli się wszyscy i **wielbili Boga** mówiąc: «Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego»".

Mk 2,10-12

„Potem przystąpił, dotknął się mar – a ci, którzy je nieśli, stanęli – i rzekł: «Młodzieńcze, tobie mówię wstań!». Zmarły usiadł i zaczął mówić; i oddał go jego matce. A wszystkich ogarnął strach; **wielbili Boga** i mówili: «Wielki prorok powstał wśród nas, i Bóg łaskawie nawiedził lud swój». I rozeszła się ta wieść o Nim po całej Judei i po całej okolicznej krainie".

Łk 7,14-17

„Jezus przystanął i kazał przyprowadzić go do siebie. A gdy się zbliżył, zapytał go: «Co chcesz, abym ci uczynił?». Odpowiedział: «Panie, żebym przejrzał». Jezus mu odrzekł: «Przejrzyj, twoja wiara cię uzdrowiła». Natychmiast przejrzał i szedł za Nim, wielbiąc Boga. Także cały lud, który to widział, **oddał chwałę Bogu**".

Łk 18,40-43

„Zbliżał się już do zboczy Góry Oliwnej, kiedy całe mnóstwo uczniów poczęło **wielbić radośnie Boga** za wszystkie cuda, które widzieli".

Łk 19,37

W Ewangelii znajdziemy wiele opisów cudów zdziałanych przez ręce Jezusa: uzdrowienia, wskrzeszenia, rozmnożenia chleba. Niezależnie od tego, czego dotyczył cud, wspólna dla tych wydarzeń była reakcja świadków: uwielbienie Boga. Ci, którzy na własne oczy widzieli wielkie dzieła Boże, spontanicznie odpowiadali uwielbieniem. Uwielbienie to naturalna reakcja po namacalnym doświadczeniu cudu.

Dziś jesteś w bardzo komfortowej sytuacji, ponieważ największy z cudów jest w zasięgu Twojej ręki. Nie ma większego cudu w historii świata niż Eucharystia. To właśnie w sakramencie Eucharystii Bóg uobecnia wydarzenia zbawcze, a więc cuda opisane w Ewangelii dzieją się na Twoich oczach. Bóg robi to w sposób obiektywny na każdej Eucharystii. Dzięki temu każdego dnia możesz niejako brać udział w cudownej tajemnicy odkupienia: Męce, Śmierci i Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa – a co najważniejsze – czerpać z jej owoców. Świadkowie widzieli cuda i uwielbiali Boga. Ty nie tylko je widzisz – Ty w nich możesz brać bezpośredni udział!

- Co rodzi w Tobie uczestnictwo w Eucharystii?
- Jeżeli Eucharystia nie rodzi w Tobie uwielbienia, być może nie jest dla Ciebie cudem? Czym tak naprawdę jest dla Ciebie Eucharystia?
- Może oczekujesz spektakularnych cudów, a nie potrafisz docenić tego najprostszego, jednocześnie najbardziej głębokiego cudu, jakim jest Eucharystia?

Wołaj o wiarę w realną obecność Jezusa Chrystusa w Eucharystii. O głębokie i namacalne doświadczenie, że uczestnicząc w Eucharystii, bierzesz udział w największym z cudów. Proś, aby cud Eucharystii rodził w Twoim sercu uwielbienie. Jeżeli masz dziś możliwość uczestnictwa w Eucharystii, spróbuj się nią zachwycić jak największym cudem.

Rozważanie trzecie
Hymny pochwalne

„Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, aby Ciebie, Boże, chwaliły niebo i ziemia. Chociaż nie potrzebujesz naszego uwielbienia, pobudzasz nas jednak swoją łaską, abyśmy Tobie składali dziękczynienie. Nasze hymny pochwalne niczego Tobie nie dodają, ale się przyczyniają do naszego zbawienia, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa".

4 prefacja zwykła, Mszał Rzymski

Eucharystia jest doskonałą ofiarą uwielbienia, jaką Jezus złożył z siebie raz na zawsze na krzyżu. Ta ofiara w sposób sakramentalny uobecnia się na ołtarzach całego świata. Jednak Bóg nie potrzebuje tego uwielbienia. Eucharystia nie jest jakąś formą zaspokojenia narcystycznych potrzeb Boga. Bóg jest doskonały i nie potrzebuje niczego. Eucharystia jest zatem swego rodzaju „kanałem łaski", do którego możesz się przyłączyć, aby czerpać ze skutków ofiary Jezusa.

Uwielbienie jest Twoją osobistą decyzją, ale równocześnie jest to także łaska Boża. To Bóg pobudza Ciebie swoją łaską do uwielbienia. Eucharystia jest szczytem i źródłem – to znaczy, że jest przestrzenią, z której możesz czerpać łaskę do życia w uwielbieniu, a jednocześnie poprzez Eucharystię nieustannie uczyć się uwielbienia.

- Czy dostrzegasz w sobie potrzebę spotkania z Bogiem w Eucharystii? Dlaczego?
- Jak często podłączasz się do tego kanału łaski? Czy zauważasz owocność częstej Eucharystii?
- Jaki „hymn pochwalny" dziś wyśpiewasz Bogu?

Podziękuj Bogu za Eucharystię. Spróbuj przypomnieć sobie i nazwać wszelkie małe i wielkie cuda, które wydarzyły się w Twoim życiu dzięki Eucharystii. Uwielbiaj Boga w Jego wielkich dziełach, w których dostąpiłeś udziału dzięki Eucharystii. Jeśli masz możliwość dziś uczestnictwa w Eucharystii, przyjmij Komunię Świętą jako dziękczynną za wielkie dzieła Boże dokonane w Twoim życiu.

Rozważanie czwarte
Ofiara uwielbienia

„Podobnie i Chrystus nie sam siebie okrył sławą przez to, iż stał się arcykapłanem, ale [uczynił to] Ten, który powiedział do Niego:
Ty jesteś moim Synem,
Jam Cię dziś zrodził,
jak i w innym [miejscu]:
Tyś jest kapłanem na wieki
na wzór Melchizedeka.
Z głośnym wołaniem i płaczem za dni ciała swego zanosił On gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.
A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają, nazwany przez Boga kapłanem na wzór Melchizedeka".

Hbr 5,5-10

„Eucharystia jest również ofiarą Kościoła. Kościół, który jest Ciałem Chrystusa, uczestniczy w ofierze swojej Głowy. Razem z Chrystusem ofiaruje się cały i łączy się z Jego wstawiennictwem u Ojca za wszystkich ludzi. W Eucharystii ofiara Chrystusa staje się także ofiarą członków Jego Ciała. Życie wiernych, składane przez nich uwielbienie, ich cierpienia, modlitwy i praca łączą się z życiem, uwielbieniem, cierpieniami, modlitwami i pracą Chrystusa i z Jego ostatecznym ofiarowaniem się oraz nabierają w ten sposób nowej wartości. Ofiara Chrystusa obecna na ołtarzu daje wszystkim pokoleniom chrześcijan możliwość zjednoczenia się z Jego ofiarą".

KKK 1369

Chrystus złożył ofiarę uwielbienia z samego siebie, oddając swoje życie na krzyżu. To ofiara złożona z powodu posłuszeństwa swojej misji i posłannictwu. On przecież narodził się, aby „zbawić lud swój od jego grzechów" (por. Mt 1,21). Ta ofiara, która jest uwielbieniem Boga w sposób doskonały, uobecnia się podczas Eucharystii. Uczestnicząc w Eucharystii, nie tylko bierzesz w niej udział, ale ponadto jesteś uzdalniany do naśladowania Mistrza.

Dawanie swojego życia w ofierze jest uwielbieniem Boga. Twoja codzienność, dbanie o najważniejsze relacje, obowiązki stanu, praca – to przestrzeń, w której masz możliwość umierania dla siebie i swoich pragnień, aby w ten sposób składać Bogu ofiarę uwielbienia. W Eucharystii znajdziesz siłę do włączenia swojego życia w ofiarę uwielbienia, jaką składa Jezus Chrystus.

- Czy widzisz podobieństwo między misją Jezusa a swoją życiową misją?
- Jak przeżywasz codzienne trudności związane z Twoim powołaniem?
- Co możesz zmienić w swoim postrzeganiu codzienności dzięki Eucharystii?

Dziś uwielbiaj Boga swoimi obowiązkami, zwykłymi codziennymi czynnościami. Spróbuj szczególnie w jakiś sposób zaprzeć się samego siebie, niech to będzie swego rodzaju umieranie. Włącz to w ofiarę Jezusa Chrystusa, aby Twoja ofiara stała się ofiarą uwielbienia Boga. Jeżeli masz możliwość bycia na Eucharystii, to podczas ofiarowania, gdy kapłan będzie składał dary chleba i wina na ołtarzu, Ty także połóż na ołtarzu swoją codzienność jako Twoją ofiarę uwielbienia.

Rozważanie piąte
Posłani, by uwielbiać

„Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, Tobie, Boże, Ojcze Wszechmogący, w jedności Ducha Świętego, wszelka cześć i chwała, przez wszystkie wieki wieków. Amen".

Doksologia na zakończenie modlitwy eucharystycznej, Mszał Rzymski

„Eucharystia jest także ofiarą uwielbienia, przez którą Kościół głosi chwałę Boga w imieniu całego stworzenia. Ta ofiara uwielbienia jest możliwa jedynie przez Chrystusa, który jednoczy wiernych ze swą osobą, ze swoim uwielbieniem i wstawiennictwem. W ten sposób ofiara uwielbienia jest składana Ojcu przez Chrystusa i z Chrystusem, by mogła być w Nim przyjęta".

KKK 1361

„Ite missa est!"

Ritus conclusionis, Missale Romanum

Bogu należy się chwała, cześć i uwielbienie. Z powodu mądrości prowadzenia dziejów świata, wielkości Jego dzieł, piękna stworzenia, którego ukoronowaniem jest każda osoba ludzka. Także z powodu wspaniałego dzieła odkupienia dokonanego „przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie". A głównie z powodu tego, że po prostu jest Bogiem. Niestety, nie każdy potrafi to w swoim życiu dostrzec i oddać Bogu chwałę. Eucharystia jest więc uwielbieniem, składanym przez Kościół w imieniu wszystkich, może szczególnie tych, którzy w swoim życiu nie dają Bogu tego, co Mu się należy. Dzięki Eucharystii możesz uwielbiać Boga w imieniu wszystkich, którzy tego nie robią.

Co więcej, Eucharystia także posyła i uzdalnia mnie do tego, aby „zarażać" innych uwielbieniem Boga! Na zakończenie Mszy Świętej każdy jej uczestnik zostaje rozesłany z misją zanoszenia obecności Boga wszędzie tam, gdzie się znajdzie. To konkretne zobowiązanie, które można wypełnić, dając świadectwo życia w uwielbieniu. Kiedy Twoje życie jest przeżywane jako ofiara uwielbienia na cześć Boga, nie da się obok tego przejść obojętnie. W taki sposób możesz wzbudzać w innych pragnienie oddawania Bogu chwały.

- W imieniu kogo szczególnie mógłbyś uwielbiać Boga podczas Eucharystii?
- Czy potrafisz dawać świadectwo życia w uwielbieniu w swoim środowisku? Jakie trudności w tym napotykasz?
- W jaki sposób możesz innych zafascynować duchowością uwielbienia?

Proś, aby Twoje życie było jedną wielką doksologią, czyli hymnem pochwalnym na cześć Boga. Jeżeli będziesz dziś na Eucharystii, pomyśl o bliskich sobie osobach, które swoim życiem nie uwielbiają Boga. Zrób to w ich imieniu. Wołaj o dar życia w uwielbieniu wśród swoich najbliższych, w swoim codziennym środowisku życia.